

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut: Komisja dokonała błędnej interpretacji i zastosowania art. 55 rozporządzenia nr 1974/2006⁽¹⁾. Błędnie przyjęła, że określone w Finlandii warunki przyznania pomocy na nabycie używanych maszyn i instalacji są niezgodne z art. 55 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 1974/2006.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 368, s.15).

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2014 – Gappol Marzena Porczyńska przeciwko OHIM – Gap (ITM) (GAPPol)

(Sprawa T-125/14)

(2014/C 142/52)

Język skargi: polski

Strony

Strona skarżąca: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polska) (przedstawiciel: J. Gwiazdowska, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Gap (ITM), Inc. (San Francisco, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uchylenie decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 grudnia 2013 r. wydanej w sprawie R 686/2013-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak graficzny zawierający element słowny „GAPPol” dla towarów i usług w Klasach 20, 25 oraz 37 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 346 165

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe znaki towarowe dla znaku słownego „GAP”; wspólnotowe znaki towarowe dla znaku graficznego, zawierające element słowny „GAP” oraz krajowe znaki słowne „GAP” i graficzne zawierające element słowny „GAP” dla towarów w Klasie 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe podtrzymanie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2014 r. – Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-134/14)

(2014/C 142/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, J. Möller, i Rechtsanwalt T. Lübbig)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 264 TFUE nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 18 grudnia 2013 r. w postępowaniu w sprawie pomocy państwa SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Niemcy, Wsparcie dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz zmniejszone dopłaty EEG dla odbiorców energochłonnych, C (2013) 4424 final,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾ i art. 108 ust. 2 TFUE
  - Skarżąca wyjaśnia w tym miejscu, że pozwana wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające, nie wypełniwszy swojego szczególnego obowiązku staranności w pełnym wyjaśnieniu okoliczności faktycznych. Gdyby Komisja starannie wyjaśniła okoliczności faktyczne, nie byłoby powodu do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych
  - W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi, że Komisja błędnie oceniła okoliczności faktyczne leżące u podstaw sprawy, mianowicie funkcjonowanie Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (ustawy o uprzywilejowaniu energii odnawialnych), a w szczególności system przepływów finansowych na podstawie tej ustawy. Poza tym Komisja błędnie oceniła rolę „państwa” jako ustawodawcy i podmiotu odpowiedzialnego za organy nadzoru i na tej podstawie nieprawidłowo ustaliła sytuację w zakresie kontroli.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku uprzywilejowania przedsiębiorstw energochłonnych poprzez szczególny mechanizm kompensacyjny
  - skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo przy zastosowaniu art. 107 ust. 1 TFUE, przyjmując wbrew orzecznictwu Sądu założenie uprzywilejowania przedsiębiorstw energochłonnych
4. Zarzut czwarty dotyczący braku uprzywilejowania wynikającego ze środków państwowych
  - skarżąca podnosi, że Komisja zastosowała art. 107 ust. 1 TFUE niezgodnie z prawem również w zakresie, w jakim przyjęła założenie kontroli jednostek państwowych nad majątkiem różnych przedsiębiorstw prywatnych uczestniczących w systemie ustawy o uprzywilejowaniu energii odnawialnych
5. Zarzut piąty dotyczący błędnej interpretacji i zastosowania art. 30 i 110 TFUE
  - skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła zasadę prawidłowego postępowania administracyjnego i ochrony uzasadnionych oczekiwań przez to, że skontrolowała ustawę o uprzywilejowaniu energii odnawialnych na podstawie art. 30 i 110 TFUE, chociaż znała działanie tej ustawy od ponad 10 lat. Komisja również błędnie stosuje art. 30 i 110 TFUE, gdyż nie występuje ani opłata w rozumieniu tych przepisów, ani dyskryminująca sytuacja.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2014 r. – SolarWorld i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-141/14)

(2014/C 142/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SolarWorld AG (Bon, Niemcy); Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Włochy); i Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madryd, Hiszpania) (przedstawiciele: L. Ruessmann, lawyer, J. Beck, Solicitor)